

ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Τέλος πάντων τὸ συνάχι ξέσπασε, κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν, καὶ τ' ἀποτελέσματα τοῦ ἠσθάνθησαν πάντες τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ὅσοι παρευρέθησαν ἐν τῇ Βουλῇ. Τὸ τοιοῦτο δὲν φαίνεται εἰς ἡμᾶς καθόλου παράδοξον, διότι τὸ ἀνεμένον παράδοξον μᾶς ἐφάνη, ὅτι καὶ τὸ συνάχι εἶνε νόσημα κολλητικόν, καθ' ὅσον δὲν ἐξηγοῦνται ἄλλως καὶ τ' ἀποτελέσματα ἐτέρων τινῶν ρητόρων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, μιμηθέντων τὸν κ. Ἀρχηγόν.

* *

Μεταξὺ τῶν ρητόρων τούτων αὐτοδικαίως κατατάσσεται ὁ κ. Βαλσαμάκης. Ὅταν ὁμιλῇ — καὶ δυστυχῶς διαπράττει τοῦτο πολὺ συχνὰ — ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς ἱεροκήρυκα, ὅστις θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐξαντλεῖ ὅλην τὴν μουσικὴν κλίμακα καὶ τοὺς ἀκροατὰς του, καταφέρει δὲ καίρια τραύματα εἰς τοὺς φίλους του καὶ τὴν γραμματικὴν, μεθ' ἧς οὐδέποτε φαίνεται ἦλθε εἰς πολὺ στενὰς σχέσεις.

* *

Ἄν ἔχετε ἀμφιβολίαν σὰς δίδομεν ὀλίγα δείγματα :
« Αἱ γυναῖκες, κύριοι, ἠτιμάζοντο... αἱ γυναῖκες ἔτρεχον εἰς τὰ ὄρη... αἱ γυναῖκες... » κλπ.
Καὶ διὰ τὸ ἐπέλθη τὸ ἰσοζύγιον.
« Αἱ κόμαις τῆς Κρήτης δὲν ἠδύναντο... Ἐκαίοντο αἱ κόμαις... » κλπ.
Ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

* *

Καὶ ἄλλο ἀπόσπασμα :
« Τί δύνασθε ν' ἀπολογηθῆτε ; Πῶς ; Τί ἔχετε νὰ εἴπητε εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ὁποίας σὰς ἀπευθύνομεν ; Πῶς ; Τί ἐκάματε τὴν Κρήτην ; Πῶς ; Ποῦ ἐρρίψατε τὸ γόητρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ; Πῶς ; Σεις δὲν ἀπεξηράνατε τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας ὅπερ ἐβλάστησεν ἐν Κρήτῃ διὰ τὸσον αἱμάτων ; Ἀκούετε ; »

* *

Ἐὰν ἀπῆντα συγχρόνως κανεῖς ἐκ τῶν συμπολιτευομένων βουλευτῶν, θὰ εἶχομεν τὸ ἐπόμενον θέμα ἐκ τῆς μεθόδου τοῦ Ὀλενδόρφου :
« ἔχετε τὴν Κρήτην ; Ὁχι, ἔχομεν τὸ λευκὸν πῖλον τοῦ κ. Βαλσαμάκη. — Τί ἔχετε νὰ εἴπητε εἰς τὰς κατηγορίας ; ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι σὰς ἐμύρισε παλαμίδα. — Ἀρνεῖσθε, ὅτι προδίδετε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ; Ἀρνούμεθα, ὅτι προδίδομεν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. — Ποῖα προδίδετε ; Προδίδομεν τὰ ἰδικὰ σας καὶ ἐκεῖνα τὰ τοῦ γείτονος. »

* *

Δὲν πρέπει δὲ ν' ἀδικήσωμεν καὶ τὸν κ. Χατζόπουλον. Ἄνεδειχθη εἰς τὴν παρελθοῦσαν σοβαρὰν συζήτησιν ὁ μᾶλλον αἰμοθάρος ρήτωρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐδίψα ἐκδικησῆν διὰ τὴν μεγαλομάρτυρα νῆσον καὶ ἔπινε... νερό. Ἐκαμε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἓνα πρόλογον μεγαλειότερον τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καὶ τοῦτο διατί νομίζετε ; διὰ τὸ γίνῃ ὁ λόγος τοῦ ὕδροκέφαλος σωστός. Μετὰ τοῦτο

ἐσύριζεν ὡς ὄφεις, καὶ ἔπινεν, ἔπινεν, ἔπινεν... Ἦτο δυνατόν ὁ λόγος τοῦ νὰ μὴ ἦτο νερούλος ;

* *

Βλέπων τοιοῦτους χαριτωμένους ἀνδρας εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὁ κ. Μίλησις, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπαφέρῃ πλέον τὴν δεξιὰν πτέρυγα, καὶ, ὡς ἡ Ἀντιγόνη, παραλαβὼν καὶ τὸν Οἰδίποδα κ. Μανέταν, μετέστη εἰς τὴν ἀριστεράν. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ παρομοίωσις, ὡς πρὸς τὸν Μανέτταν, εἶνε ἀκριβὴς κατὰ τὸ ἥμισυ.

* *

Ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βουλευτηρίου, καθ' ἣν συνέδριασιν ἀπελογεῖτο ὁ κ. Μίλησις διὰ τὴν μετὰστασίν του :

Μίλησις. Ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη, κύριοι, ἀναμένω...
Εἰς Βουλευτῆς. Τὸ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον.

* *

Σὰς ἐγγυώμεθα τὴν ἀκρίβειάν του :
Μίλησις. Ὑπόσχομαι νὰ ὑποστηρίξω τὴν ἀντιπολίτευσιν δι' ὅλων μου τῶν ἀσθενῶν δυνάμεων...
Δημητριάδης. Ἀφιλοκερδῶς. (γέλωτες).

* *

Ἄλλὰ πῶς συμβιβάζονται ὅλα ταῦτα μετὰ τοῦ ἐξῆς γεγονότος :

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὁ κ. Μίλησις, ὢν φίλος τῆς ἐνεστῶσης Κυβερνήσεως, ἀπεπειράθη νὰ ψέξῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην, ὅστις ἐγαρθεὶς τῷ εἶπε :

— Σιωπὰ σὺ ἀπόβλητε.

Καὶ ὁ Μίλησις ἐσιώπησε διὰ τὸ ὁμιλήσῃ μόνον προχθές.

* *

Σκέψις ἐνὸς ἀκροατοῦ :
« Καλλίτερα θὰ ἔκανε νὰ μὴ μιλήσῃ. »

Τσοπατάιως

Ο ΜΙΛΗΣΙΣ

Καὶ τοῦ ἀγῶνος ἦλθεν ἡ ἐπίλυσις
Κ' ὕστερινὸς ἐλάλησεν ὁ Μίλησις
Καὶ ἀναφέρων Πλούταρχον καὶ Τάκιτον
Ἐθρῆνει τὸν Ἑλληνισμὸν κατάκοιτον.
Καὶ τέλος διωλίσθησεν ὡς εἶδος
Ὡς εἶδος... ἐγγελίς τῆς Κωπαίδος.

Ἄξις